

วิธีการตรวจสอบไข่มีเชื้อแบบอัตโนมัติ
Automatic Methods for Fertile Egg Detection

กิตติ สรรพอำไพ

KITTI SAPUMPHAI

ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

สัมนานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตรวจสอบไข่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อแบบอัตโนมัติโดยการใช้เทคโนโลยีการวิเคราะห์ภาพและการประเมินผลในการจำแนกกลุ่มของไข่มีเชื้อและไม่มีเชื้อ เพื่อศึกษาวิธีการที่มีประสิทธิภาพและความแม่นยำในกระบวนการตรวจสอบได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง แบบจำลองการทำนายได้ถูกสร้างขึ้นจากข้อมูลชุดเรียนรู้และทำการทดสอบประสิทธิภาพด้วยข้อมูลชุดทดสอบ วิธีการตรวจสอบไข่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อแบบอัตโนมัติโดย A Machine Vision System ด้วยวิธีส่องไฟและประมวลผลภาพ มีความแม่นยำ 98.25% วิธีการ Ultrasound มีความแม่นยำ 86.75% และวิธีการประมวลผลภาพด้วย Deep learning มีความแม่นยำถึง 99.50% จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าวิธีการวิเคราะห์ภาพเพื่อตรวจสอบไข่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อแบบอัตโนมัติสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมได้

คำสำคัญ : การจำแนกประเภท โครงข่ายประสาทเทียม แมชชีนวิชัน การประมวลผลภาพ

บทนำ

การฟักไข่ในปัจจุบันได้กลายเป็นการฟักในรูปแบบของอุตสาหกรรมมีการฟักไข่ครั้งละจำนวนมากด้วยโรงฟักไข่ที่ทันสมัย ระยะเวลาในการฟักจะแตกต่างกันไปตามชนิดของไข่ที่นำเข้าฟัก เช่น ไข่ไก่ใช้เวลาในการฟัก 21 วัน ไข่เป็ดและไข่ห่าน 28 วัน ไข่เป็ดเทศ 35 วัน ไข่นกกระทา 17 วัน ฯลฯ ซึ่งขั้นตอนการฟักไข่มีการนำไข่เข้าตู้ฟักและมีการส่องไข่ฟักเพื่อตรวจสอบหาไข่มีชีวิต ไข่เชื้อตายหรือสิ่งผิดปกติในฟองไข่จะใช้วิธีส่องไข่ที่ใช้แสงไฟจากหลอดไฟและควรจะทำในที่มืด สำหรับแสงสว่างที่ใช้ต้องมีความเหมาะสมและไม่ร้อนเกินไป เพราะจะเกิดผลเสียต่อตัวอ่อนได้ การส่องไข่เพื่อแยกไข่มีชีวิตและไม่มีชีวิตสามารถทำได้หลังจากนำไข่เข้าฟักไปแล้วเป็นเวลา 15-18 ชั่วโมง แต่ในทางปฏิบัติการส่องไข่จะทำในวันที่ 3 5 7 หรือ 18 ของการฟัก จำนวนครั้งที่ส่องไข่นั้นมีหลายแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแรงงาน แต่ในโรงฟักไข่ขนาดใหญ่ที่ทันสมัยในปัจจุบันนี้ จะส่องไข่ในวันที่ย้ายไข่เพียงครั้งเดียวคือวันที่ 18-19 ของการฟัก การส่องไข่ไม่ว่าจะเป็นช่วงใดก็ตามจะมีผลกระทบกระเทือนต่อไข่ฟักไม่มากนักน้อย ซึ่งจะส่งผลถึงการฟักออกเป็นตัวได้ จึงควรทำด้วยความระมัดระวังและใช้เวลาให้น้อยที่สุด (ประภากร ธาราฉาย, 2560) การตรวจสอบที่ไม่แม่นยำหรือผิดพลาดอาจส่งผลกระทบและสร้างความเสียหายภายในตู้ฟัก เพราะไข่ไม่มีชีวิตจะมีปัญหาการเกิดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) หรือ แก๊สไข่เน่าส่งผลกระทบต่อไข่ฟองอื่น ๆ ที่อยู่ภายในตู้ฟัก แต่ถ้าเมื่อสามารถจำแนกประเภทของไข่ได้ สามารถเพิ่มพื้นที่ในการเก็บไข่และนำไข่ไม่มีชีวิตออกมาจำหน่ายหรือแปรรูปได้เพื่อเพิ่มผลกำไร ในปัจจุบันการคัดไข่ยังต้องใช้บุคลากรจำนวนมากที่มีความชำนาญในการคัดอยู่และยังใช้ระยะเวลานานในการตรวจสอบ

ดังนั้นสัมมนาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการตรวจสอบไข่มีชีวิตแบบอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมการฟักไข่

ในงานวิจัยปัจจุบันการพัฒนาการของตัวอ่อนในเปลือกไข่ระยะแรกนั้น วิธีการมองเห็นระบบคอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางรวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของภาพ มีวิธีการนำเสนอในการจำแนกกลุ่มของไข่มีชีวิตและไม่มีชีวิตหลายวิธี (Mahdi and Nacer, 2016) โดยใช้การมองเห็นของเครื่องคุณสมบัติของภาพประกอบไปด้วยพื้นที่ของเส้นเลือดตัวอ่อนในไข่และจุดดำที่สกัดจากภาพ RGB โดยไม่ทำลายเปลือกไข่และเสนออัลกอริธึมการจัดกลุ่มรูปภาพใหม่โดยใช้แบบจำลองที่จำแนกระบบการตรวจสอบโดยเครือข่ายประสาทเทียม Neural Network (Onler et al., 2017) ใช้วิธีการ Ovoscope และ Ultrasound ตรวจจับโดยสัญญาณอัลตราซาวด์ด้วยคลื่นความถี่สูง เก็บรวบรวมภาพแล้วแสดงออกมาบนหน้าจอและบันทึกผล (Geng et al., 2018) ใช้วิธีการ Deep learning จาก CNN ในการจำแนกภาพ ILSVRC (ImageNet การทดสอบการรับรู้ภาพขนาดใหญ่) การประเมินผลการมองเห็นของคอมพิวเตอร์เป็นหนึ่งในชุดข้อมูลการประเมินโมเดล CNN จำนวนมากที่ถูกสร้างขึ้น เช่น Alexnet VGG-Net GoogLeNet ResNet เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายประสาทเทียม

1.วิธีการวิจัยและผลการทดลองของบทความ Mahdi and Nacer (2016)

ทำการทดลองไข่จำนวน 240 ฟอง โดยประกอบด้วย ไชมีเชื้อ 190 ฟองและไข่ไม่มีเชื้อ 50 ฟอง แบ่งเป็น 6 ชุด ชุดที่ 1 2 5 6 ไชมีเชื้อ 30 ฟอง ไชมีเชื้อ 10 ฟอง ชุดที่ 3 4 ไชมีเชื้อ 35 ฟอง ไชมีเชื้อ 5 ฟอง ใช้การถ่ายภาพด้วยกล้อง Sony Cyber Shot, DSCWX7 CCD camera ความละเอียดภาพ 720×480 pixels บันทึกไฟล์นามสกุล JPEG ถ่ายภาพ 4 ภาพ ต่อไข่ 1 ฟองทั้งหมด 240 ฟอง ระยะเวลาการฟักที่ทดลอง 5 วัน ได้ภาพ 4,800 ภาพ การประมวลผลภาพและตรวจไข่โดยใช้โปรแกรมที่เขียนด้วยภาษา C++ และเรียกใช้ OpenCV library กระบวนการทำงานบนคอมพิวเตอร์ Intel core i7 CPU และ RAM ขนาด 4 GB โดยระยะเวลาการประมวลผลของแต่ละภาพ ใช้เวลา 0.22 วินาที

ลักษณะอุปกรณ์ที่วางไข่และแหล่งกำเนิดแสงพร้อมกับกล้อง CCD camera ที่ถูกติดตั้งไว้ด้านล่างของ Auto-candling machine ในห้องแล็บแสดงใน Fig. 1 และแหล่งกำเนิดแสงที่ใช้เป็นแสง LED ดังที่แสดงใน Fig. 2 ได้ภาพไข่ที่ถูกถ่ายด้วยกล้อง CCD camera ดังที่แสดงใน Fig. 3

Fig. 1 Auto-candling machine in a laboratory size.

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

Fig. 2 A close view of the light source.

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

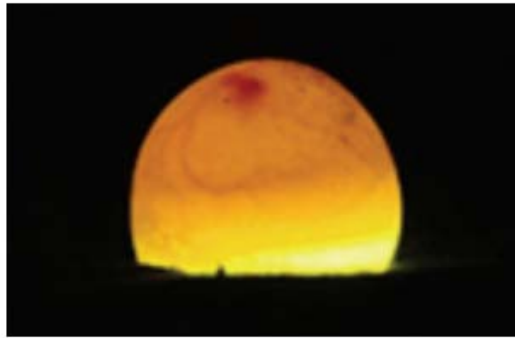

Fig. 3 A sample digital image taken by the proposed candling-machine.

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

นำภาพที่ได้แสดงผลในเครื่องคอมพิวเตอร์และเปลี่ยนโหมดสีของภาพจาก RGB เป็นภาพ Grayscale จากนั้นจับภาพเฉพาะรูปที่เป็นไข่แล้วทำให้ภาพชัดเจนนมากขึ้น แล้วใช้อัลกอริทึม Dynamic เพื่อหาเทรชโฮล์ที่เหมาะสมในการแปลงภาพเป็น Binary และขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นตอนการจำแนกกลุ่มของไข่มีเชื้อและไม่มีเชื้อโดยดูจากอัตราส่วนของฟิสิกเซลล์สีอาหารฟิสิกเซลล์สีขาวดังที่แสดงใน Fig.4

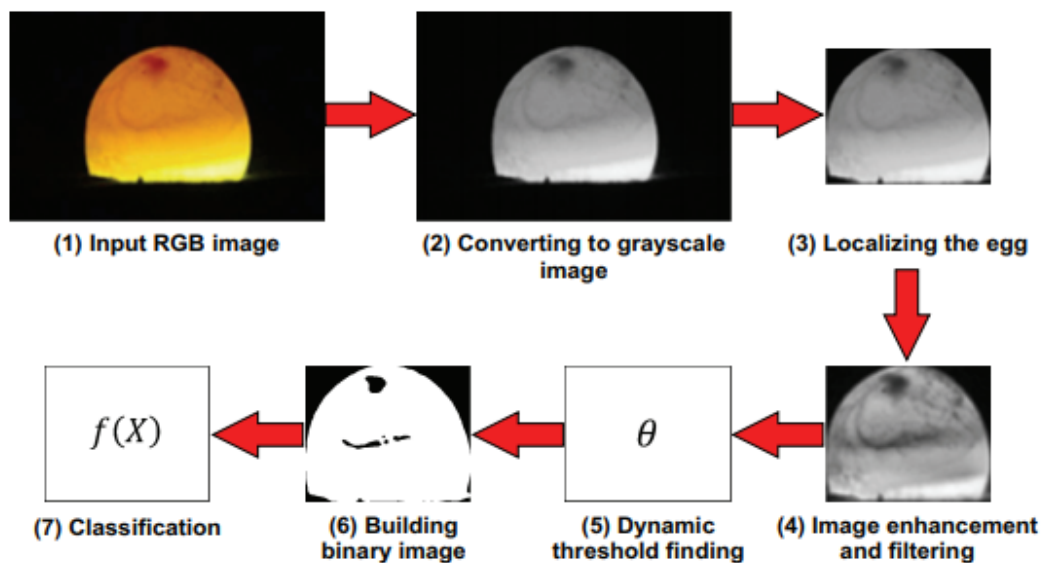

Fig. 4 Outline of the fertility detection process.

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

ในการทดลองที่ดำเนินการความแม่นยำในการตรวจไข่ที่ได้รับการผสมผลที่ได้ คือ ในวันที่ 1 ได้ความแม่นยำ 47.13% ในวันที่ 2 ได้ความแม่นยำ 81.41% ในวันที่ 3 ได้ความแม่นยำ 93.08% ในวันที่ 4 ได้ความแม่นยำ 97.73% และในวันที่ 5 ได้ความแม่นยำ 98.25%

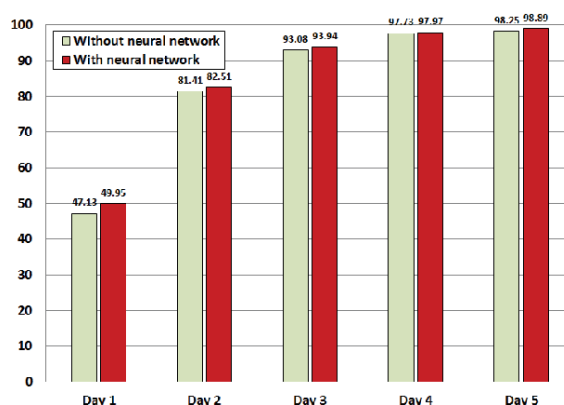
Table 1. Fertility detection accuracy of six sets in five days of incubations.

Set	Day				
	1 st	2 nd	3 rd	4 th	5 th
Set 1	48.15%	81.48%	92.59%	96.30%	96.30%
Set 2	44.00%	80.00%	96.00%	100.0%	100.0%
Set 3	50.00%	78.13%	96.63%	96.88%	100.0%
Set 4	41.18%	82.35%	94.12%	97.06%	97.06%
Set 5	57.12%	85.71%	92.86%	100.0%	100.0%
Set 6	42.13%	80.77%	92.31%	96.15%	96.15%
Average	47.13%	81.41%	93.08%	97.73%	98.25%

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

การประเมินระบบประสาทเทียมหลังจากการแยกภาพ Binary และการพิจารณาประเภทของไข่ในแต่ละภาพทำการสุ่มเลือก 50% ของภาพในแต่ละชุด ประกอบด้วย 50% ของรูปภาพของไข่มีเชื้อและ 50% ของภาพของไข่ไม่มีเชื้อเพื่อสร้าง Training set ให้ฝึกเครือข่ายประสาทเทียม คุณสมบัติที่สกัดจากรูปภาพ Training set ทำหน้าที่เป็นอินพุตของเครือข่ายประสาทเทียม ส่วนที่เหลืออีก 50% จากภาพจะถูกใช้เป็น Test set สำหรับการประเมินโครงข่ายประสาทเทียม

Neural Network เปรียบเทียบการตรวจจับไข่มีเชื้อโดยค่าความแม่นยำเฉลี่ยความถูกต้องของเครือข่ายประสาทเทียมในระยะ 5 วันของการฟัก เปรียบเทียบกับความแม่นยำเฉลี่ยของระบบที่ไม่ใช้เครือข่ายประสาทเทียมที่ได้จาก Table 1 จากตัวเลขนี้เป็นที่ชัดเจนว่าความแม่นยำของระบบเพิ่มขึ้นเกือบทั้งหมดแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

Fig. 5 Comparison of the average fertility detection accuracy (in percentage) of two systems in five days of incubation process.

ที่มา : Mahdi and Nacer (2016)

2.วิธีการวิจัยและผลการทดลองของบทความ Onler et al. (2017)

ทำการทดลองไข่จำนวน 189 ฟอง โดยใช้วิธีการ Ovoscope และ Ultrasound ตรวจจับโดยสัญญาณอัลตราซาวด์ด้วยคลื่นความถี่สูง 3-10 MHz และเปลี่ยนเป็นภาพแสดงออกมาบนหน้าจอและบันทึกลง CD หรือ USB จากการทดลองได้ภาพ 1000 ultrasonographic image ความละเอียดภาพ 32x32 pixels โดยแบ่งเป็น training set 800 ภาพ และ Test set 200 ภาพ ใช้ภาษา Python การเขียนโปรแกรมด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลของ scikit-learn machine ภาพจะถูกส่งมาจาก 6 ตำแหน่งดังที่แสดงใน Fig. 6 และลักษณะที่ตรวจพบไข่มีเชื้อจะต้องมีองค์ประกอบของ Germinal disc ดังที่แสดงใน Fig. 7

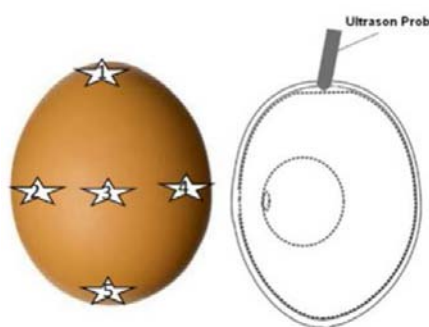

Fig. 6 Ultrasound measurement points and the probe position

ที่มา : Onler et al. (2017)

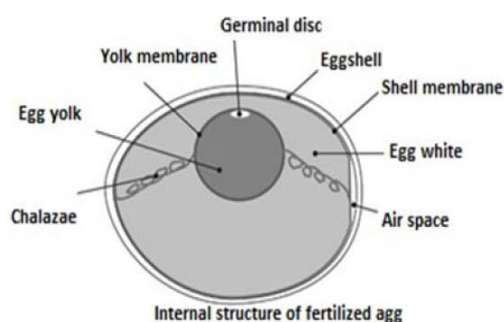

Fig. 7 Structure of fertilized egg

ที่มา : Onler et al. (2017)

ใช้อัลกอริทึม logistic regression ในขั้นตอนการจำแนกกลุ่มของไข่มีเชื้อและไม่มีเชื้อ ได้อธิบายไว้ใน Table 2 ผลการทดลองได้ True positive 350 ภาพ True negative 344 ภาพ Wrong positive 56 ภาพ และ Wrong negative 50 ภาพ ความแม่นยำของแบบจำลองมีค่า 86.75%

Table 2. Fertility / Infertility logistic regression classification

		Predicted Class	
		Fertilized	Infertile
Real Class	Fertilized	350	50
	Infertile	56	344

ที่มา : Onler et al. (2017)

3.วิธีการวิจัยและผลการทดลองของบทความ Geng et al. (2018)

ทำการทดลองดูระยะไข่ที่มีการบ่มฟัก 5 วัน โดยใช้วิธีการ Deep learning แบบ CNN ในวิธีมีการประมวลผลชุดข้อมูลที่ใช้ในการฝึกอบรมแบบจำลองสำหรับการจำแนก CNN แบ่งออกเป็นสองสาขา (TB-CNN) ใน Fig. 8 การเริ่มต้นใช้งานใช้พารามิเตอร์โมเดลที่ได้รับการฝึกล่วงหน้าได้มาจากการฝึกอบรมชุดข้อมูลขนาดใหญ่ของ ImageNet กับ AlexNet convolutional (Conv1) ถึง (Pool5) ในสาขาที่สองจะใช้เครือข่ายหลายชั้นวิธีการใช้ในการเริ่มต้นพารามิเตอร์เครือข่ายนี้มีเลเยอร์ convolutional (Conv1_1 ถึง Conv6_1) และ (Pool2_1 ถึง Pool5_1) แล้วนำ (Pool5) ในสาขาแรกรวมเข้ากับคุณลักษณะของเลเยอร์ Convolutional (Conv6_1) ในสาขาที่สอง

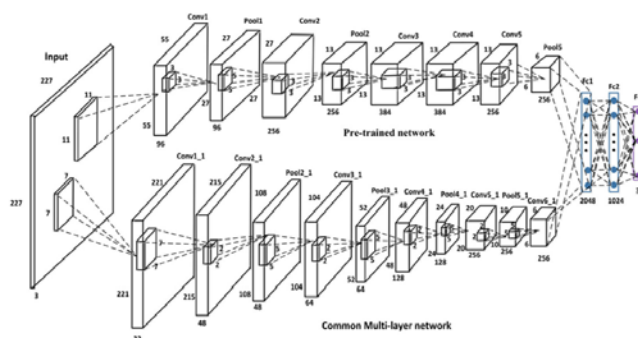

Fig. 8 TB-CNN Architecture

ที่มา : Geng et al. (2018)

การฝึกอบรมในเครือข่ายที่กล่าวถึงสาขาแรกของเครือข่ายต้องใช้แบบจำลองที่ผ่านการอบรม เราใช้โมเดลที่ได้รับการฝึกฝนมาก่อนซึ่งผ่านการอบรมในชุดข้อมูล ImageNet เพื่อปรับแต่งชุดข้อมูล กระบวนการฝึกอบรมแสดงใน Fig. 9

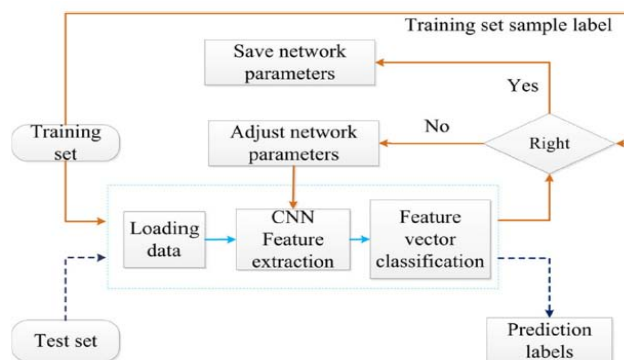

Fig. 9 Flowing-chart of Training

ที่มา : Geng et al. (2018)

การเตรียมข้อมูลชุดข้อมูลการทดลองมี 2,000 ภาพของการฟักไข่ ซึ่ง 1,200 ภาพจะถูกสุ่มเลือกเพื่อฝึกฝนโมเดล ส่วนที่เหลือ 800 ภาพ จะใช้ในการทดสอบโมเดล

ชุดข้อมูลแบ่งออกเป็นสามประเภท: ไข่มีชีวิต ไข่เชื้อตาย และไข่ไม่มีเชื้อ Fig. 10

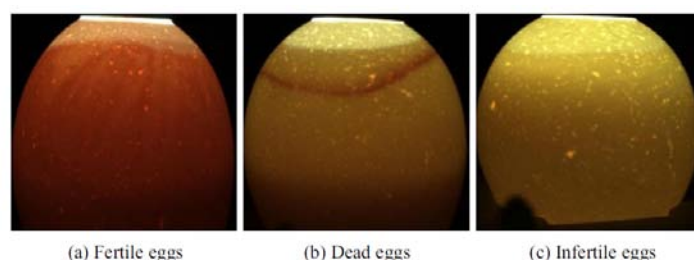

Fig. 10 Pretreatment results

ที่มา : Geng et al. (2018)

เปรียบเทียบผลการฝึกอบรมของเครือข่ายกับ TB-CNN และ เครือข่าย Egg-CNN มีสองวิธีนี้เรียกว่า E1-CNN และ E2-CNN วิธีการ E1-CNN ชุดข้อมูลขนาดเล็กได้รับการฝึกอบรมโดยตรงจากเครือข่ายแบบหลายชั้นทั่วไปโดยไม่ต้องเรียนรู้การถ่ายโอนแสดงในรูปที่ a ความแม่นยำขั้นสุดท้ายสูงถึง 95.5% วิธีการ E2-CNN รวมการเรียนรู้การถ่ายโอนเพื่อฝึกอบรมชุดข้อมูล ใช้เครือข่าย AlexNet ในเครือข่ายนี้เฉพาะเลเยอร์การเชื่อมต่อทั้งหมดสุดท้ายเท่านั้นที่ถูกแก้ไขเป็นเลเยอร์คุณลักษณะแบบปรับได้ แสดงในรูปที่ b ชุดเป้าหมายนั้นได้รับการปรับแต่งโดยรุ่นที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้วและผ่านชุดข้อมูล ImageNet ความแม่นยำคือ 97.3%

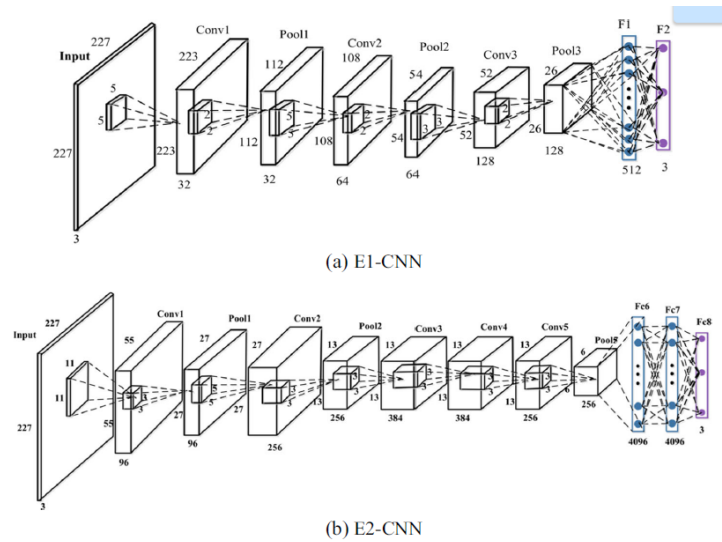

Fig. 11 The network architecture

ที่มา : Geng et al. (2018)

TB-CNN ความแม่นยำสูงถึง 99.5% ซึ่งดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับสองวิธี E1-CNN และ E2-CNN ดังที่แสดงใน Fig. 12 แสดงความแม่นยำของชุดทดสอบในกระบวนการฝึกอบรมแบบจำลอง

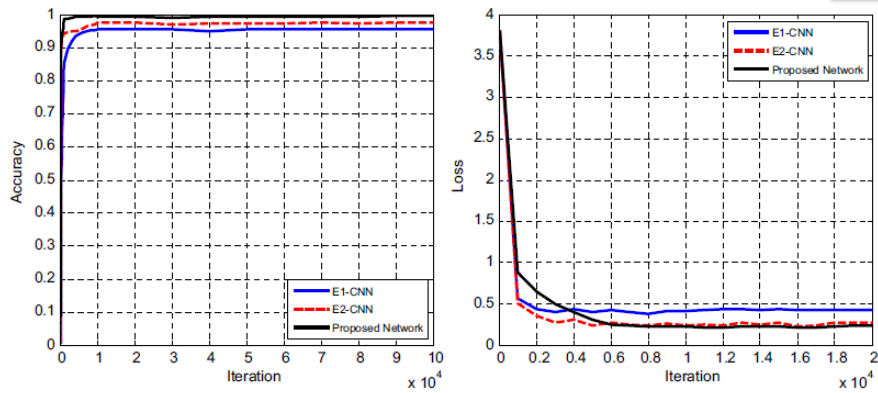

Fig. 12 Accuracy and Loss of each network

ที่มา : Geng et al. (2018)

Table 3. Comparison of experimental factors

Article	Number of eggs	Camera	Number of images	Resolution
Mahdi and Nacer (2016)	240	Sony Cyber Shot, DSCWX7 CCD camera.	4,800	720×480 pixels
Onler et al. (2017)	189	Ultrasound camera	1,000	32×32 pixels
Geng et al. (2018)	-	CCD camera	2,000	-

ที่มา : ดัดแปลงจาก Mahdi and Nacer (2016); Onler et al. (2017); Geng et al. (2018)

Table 4. Comparison of experimental results of analysis

Article	Method	Accuracy	Classification
Mahdi and Nacer (2016)	A Machine Vision System, Dynamic threshold	98.25%	Fertile, Infertile
Onler et al. (2017)	Ovoscope and Ultrasound, Logistic regression	86.75%	Fertile, Infertile
Geng et al. (2018)	Deep learning, TB-CNN	99.50%	Fertile, Dead and Infertile

ที่มา : ดัดแปลงจาก Mahdi and Nacer (2016); Onler et al. (2017); Geng et al. (2018)

จากการศึกษา ทั้ง 3 งานวิจัยพบว่า Mahdi and Nacer (2016) ใช้วิธีการจำแนกประเภทไข่ด้วยเครื่อง A Machine Vision System และใช้อัลกอริทึม Dynamic threshold มีความแม่นยำอยู่ที่ร้อยละ 98.25 ในการศึกษา Onler et al. (2017) ใช้วิธีการจำแนกประเภทไข่ด้วยวิธีแบบแมนนวล Ovoscope กับ Ultrasound ความแม่นยำอยู่ที่ร้อยละ 86.75 และในการศึกษา Geng et al. (2018) ใช้วิธีการจำแนกประเภทไข่ด้วยโครงข่าย TB-CNN มีความแม่นยำอยู่ที่ร้อยละ 99.50 ดังนั้นในประสิทธิภาพที่ดีที่สุดของวิธีการจากทั้ง 3 งานวิจัยมีความแม่นยำอยู่ในระดับที่สูงแต่มี 1 งานวิจัยที่ให้ผลดีกว่าอีก 2 งานวิจัยคืองานวิจัยของ Geng et al. (2018) ซึ่งใช้โครงข่าย TB-CNN มีความแม่นยำอยู่ที่ร้อยละ 99.50

วิจารณ์ผลการทดลองต้องคำนึงแสงที่ใช้ในการส่องไข่ เพราะแสงที่เหมาะสมทำให้ได้ภาพที่มีความชัดเจนมากขึ้น สายพันธุ์สัตว์และลักษณะสีของไข่ก็อาจมีผลเพราะสีเปลือกไข่มีความแตกต่างกัน ไข่ที่เข้าฟักที่มีเปลือกไข่สีขาวนั้นสามารถส่องเห็นได้ง่ายกว่าไข่ที่มีเปลือกสีน้ำตาล เนื่องจากไข่เปลือกสีน้ำตาลเมื่อส่องดูจะมีลักษณะที่บม่งเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ยาก ความหนาของเปลือกไข่ที่อาจส่งผลต่อภาพที่แสดงออกมาในการบันทึกทำให้ผลที่ได้อาจคลาดเคลื่อน ดังนั้นภาพจากกล้องประมวลผลควรเป็นภาพที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถวิเคราะห์แยกประเภทของไข่และยังต้องควรคำนึงถึงระยะเวลาในการประมวลผลของภาพแต่ละวิธีด้วยว่าวิธีใดมีการประมวลผลที่รวดเร็วแม่นยำ

การใช้ระบบอัตโนมัติต้องลงทุนอุปกรณ์ต่างๆที่สูง เช่น ไฟส่อง ที่วางไข่เพื่อบรรจุไข่จำนวนหลายฟอง กล้องจับภาพ เครื่องคอมพิวเตอร์ร่วมกับซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์ประมวลผลซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงแล้วต้องมีวิธีในการบำรุงรักษาดูแล ดังนั้นจำนวนไข่ที่ตรวจควรคำนึงถึงจุดคุ้มทุนถ้ามีการฟักไข่ในจำนวนน้อย เช่น ครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมขนาดเล็กควรใช้การส่องไข่แบบแมนวลมากกว่า แต่ถ้ามีไข่จำนวนมาก เช่น อุตสาหกรรมขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ ควรใช้การส่องไข่แบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นและลดระยะเวลาให้สั้นลง

สรุป

จากการศึกษาการตรวจจับไข่ไก่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อ พบว่าการตรวจสอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ภาพและโครงสร้างเครือข่ายประสาทเทียมแบบ TB-CNN มีความแม่นยำอยู่ที่ร้อยละ 99.50 เป็นวิธีที่มีศักยภาพ จึงเป็นวิธีจำแนกประเภทไข่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อในอุตสาหกรรมโรงฟัก

อีกทางเลือกหนึ่งในการที่จะนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบไข่มีเชื้อหรือไม่มีเชื้อ ในการนำระบบนี้ควรคำนึงถึงการใช้ต้นทุนในการติดตั้งระบบ เพราะเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ วิธีการวิเคราะห์ภาพปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงข่ายให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการตรวจสอบมากขึ้นควรใช้ควบคู่ไปกับบุคลากรที่มีความสามารถและความเข้าใจในระบบนั้น ในอนาคตจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นที่จะนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในเชิงพาณิชย์

เอกสารอ้างอิง

ประภากร ธาราฉาย. 2560. “บทที่ 5 การฟักไข่”. เอกสารประกอบการเรียนการสอนคณะสัตว

ศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้. จำนวน 17 หน้า. URL http://www.as.mju.ac.th/E-Book/t_prapakorn.aspx

Eray Önlér, İlker H Çelen, Timur Gulhan and Banur Boynukara. 2017. "A study regarding the fertility discrimination of eggs by using ultrasound". **Indian J. Anim.** 51 (2) : 322-326

Mahdi Hashemzadeh, Nacer Farajzadeh. 2016. "A Machine Vision System for Detecting Fertile Eggs in the Incubation Industry". **International Journal of Computational Intelligence Systems.** 850-862

Lei Geng, Tingyu Yan, Zhitao Xiao, Jiangtao Xi, Yuelong Li. 2018. "Hatching eggs classification based on deep learning". **Multimed Tools Appl.** 77:22071–22082